

TJOZZL

NAAR HET FEEST

jan huttinga

©

Tjozzl zat in zijn doos. Daar was hij het liefst. Het deksel stond nog een beetje open. In de doos kon je goed nadenken. En....het was er rustig. Tjozzl zat in zijn doos. De doos was groot genoeg. Groot genoeg voor Tjozzl. Groot genoeg voor een boterham. Een boterham en een flesje prik. En nog andere dingen.

Daar kwam Janka aan. Janka knoop-in-je-zakdoek. Janka wist alles en altijd. Ze tikte tegen de doos.

Tjozzl wilde niet. Hij deed net of hij het niet hoorde. Maar Janka tikte nog een keer. En nog een keer.

Tjozzl hield zijn adem in. Janka-knoop-in-je-zakdoek ging naast de doos zitten. En ging wachten.

'Bollemax moet naar het feest,' zei Janka. 'Maar hij durft niet!' Tjozzl in de doos keek door een kier. Janka-knoop-in-de-zakdoek zag er verdrietig uit. Tjozzl deed het deksel verder open. 'Waarom durft hij niet, Janka?' Janka zuchtte diep. Heel diep. 'Hij heeft een pleister op zijn neus!' Tjozzl stapte uit de doos. Hij ging naast Janka-knoop-in-de-zakdoek zitten.

Daar zaten ze dan. Tjozzl en Janka-knoop-in-de-zakdoek. Met allebei een rimpel in de neus.

‘Hoe groot is de pleister?’, wilde Tjozzl weten.

‘Heel groot’, zei Janka en ze liet het zien met haar vinger en duim.

‘Welke kleur?’, wilde Tjozzl weten.

‘Een stomme kleur’, zei Janka bozig. Tjozzle haalde een boterham uit zijn doos. Ze aten allebei de helft op.

Die pleister was echt een groot probleem.

Er was feest en Bollemax had een pleister op zijn neus.

Tjozzl wilde weer in zijn doos zitten. Het probleem was te moeilijk.
'Denk na Janka-knoop-in-je-zakdoek. Jij weet altijd alles.'
Tjozzl keek naar Janka.
'Wat doe je als je naar het feest gaat?'
Janka knoop-in-je-zakdoek dacht heel diep na.
Ze vertelde.
'Je gaat onder de douche. Dan doe je mooie kleren aan.
Dan doe je krullen in je haar of gel.'

'Je moet mooie schoenen aan je mag nooit vuil worden.
En.....je moet een kadootje mee.' Tjozzl zuchtte weer diep.
'Feest is heel moeilijk.'

Janka zuchtte ook maar eens. 'Maar het is wel leuk hoor. Ook wel.'
Tjozzl wilde weer in de doos. Hij wilde weer verder dromen van de stilte.

Wat is feest toch moeilijk.

'Kan Bollemax niet een ander keertje naar het feest gaan?', klonk het nog. Tjozzl wist het echt niet meer.

Janka-knoop-in-je-zakdoek keek hoog in de lucht.
'Nee dat kan niet Tjozzl. Want dan is het feest al weer voorbij.
En dan is het kadootje niet meer geldig!'
Ze stak een vinger in de lucht.
'Het moet vandaag.'

Het werd stil. Het werd heel stil. Tjozzl hoorde zijn hart kloppen.
Het ging langzaam. Janka stak twee duimen in de mond.
Eén duim betekende moeilijk.
Twee duimen, dan was het allemaal heel moeilijk.

Er viel een wekker uit de lucht. Hij viel met een plofje op de grond.
Janka-knoop-in-je-zakdoek keek naar de wekker.

‘Het is al bijna te laat voor het feest.’

Tjozzl hoorde het, maar hij wist ook niks meer te bedenken.

Bollemax kwam aansloffen. Hij had gel in zijn haar en zijn knieën
waren schoongepoetst.

Op zijn neus zat de pleister!!!!!!

Tjozzl keek en Janka-knoop-in-je-zakdoek keek ook.
'Het is een stomme kleur' vonden ze. Bollemax zei niets.
Hij leek echt verdrietig. De wekker tikte maar door.
Tjozzl wilde geen getik.
Janka keek naar Tjozzl en Janka keek naar Bollemax.
'Het is een verkleedfeest', zei Bollemax. 'Maar ik weet niks.'
Bollemax moest bijna huilen.

De wekker ging af.

'Nu is het bijna tijd', zei Bollemax. Janka-knoop-in-je-zakdoek knikte. Tjozzl stapte weer in de doos. Hier werd hij heel zenuwachtig van. Maar.... Bollemax moest geholpen worden.

'Als het een verkleedfeest is', zei Janka. Tjozzl ging zoeken en zoeken. 'Ja, dan weet hij het wel', zei Janka.

'Als het een verkleedfeest is,' zei Tjozzl.

'Ja, het is een verkleedfeest,' knikte Bollemax.

'Dan weet ik het wel,' zei Tjozzl.

'Weet je het dan wel?', vroeg Janka. Tjozzl dook voorover in zijn doos. Er klonken vreemde geluiden. Het werd een heel kabaal.

'Ja. Kijk. Hebbes. Dan heb ik.....

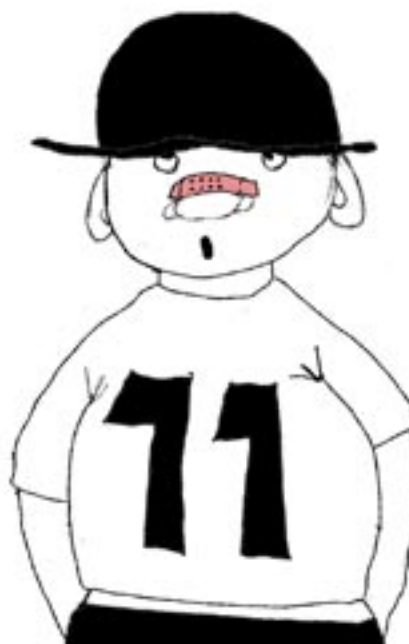
.....DIT

.....DIT

.....DIT'

'Hm!!!', zei Bollemax.

Tjozzl dook weer dieper in zijn doos.

Er klonken weer vreemde geluiden.

Het werd een heel kabaal.

'En.....dan heb ik nog dit!!!!!!'

Hij haalde een feestneus en een feestmuts tevoorschijn.

'Die had ik ook nog!'

Bollemax deed de neus op. Het zag er prachtig uit.

De pleister was weg.

Toen zette hij de muts op.

De pleister was weg.!!'

Gaan jullie mee naar het feest?', vroeg Bollemax.

'Nee', zei Tjozzl.

'Nee. Ik ben nog wat kwijt, daar in mijn doos. Dag.'

'Nee', zei Janka-knoop-in-je-zakdoek

'Ik ben wat vergeten. Ik moet verder

Tjozzl deed het deksel toe.

Janka zwaaide met de zakdoek.

En Bollemax ging naar het feest.

Het werd een prachtig feest.